

SUOMEN SÄÄDÖSKOKOELMA

2002 Julkaistu Helsingissä 31 päivänä joulukuuta 2002 N:o 1329—1335

SISÄLLYS

N:o		Sivu
1329	Valtioneuvoston asetus rikosseuraamusalan neuvottelukunnasta	5443
1330	Valtioneuvoston asetus työttömyysturvalain täytäntöönpanosta	5445
1331	Valtioneuvoston asetus työttömyysturvalautakunnasta	5450
1332	Valtioneuvoston asetus työttömyysetuutta määrättäessä huomioon otettavasta tulosta	5453
1333	Valtioneuvoston asetus merkittävistä ja kalliista sairausvakuutuslain 9 §:n 4 momentin mukaan korvattavista lääkkeistä ja sairauksista, joiden hoitoon ne korvataan	5458
1334	Työministeriön asetus työvoimapolitiittisen aikuiskoulutuksen yleisistä hankintaehdoista ja opiskelijoiden valintamenettelystä	5460
1335	Suomen Pankin ilmoitus viitekorosta ja viivästyskorosta	5466

N:o 1329

Valtioneuvoston asetus

rikosseuraamusalan neuvottelukunnasta

Annettu Helsingissä 30 päivänä joulukuuta 2002

Valtioneuvoston päätöksen mukaisesti, joka on tehty oikeusministeriön esittelystä, säädetään:

1 §

Rikosseuraamusalan neuvottelukunta ja sen tavoitteet

Oikeusministeriön yhteydessä toimii rikosseuraamusalan neuvottelukunta. Neuvottelukunta toimii asiantuntijana kriminaalihuollon ja vankeinhoidon kehittämiseen liittyvissä kysymyksissä sekä tukee ja edistää laaja-alaista yhteistyötä seuraamukseen tuomittujen yhteiskuntaan sijoittumisessa ja uusintarikollisuuden vähentämisessä.

2 §

Neuvottelukunnan tehtävät

Neuvottelukunnan tehtävänä on

1) seurata kriminaalihuollon ja rangaistusten täytäntöönpanojärjestelmän toimintaa, alan toimintaympäristön muutoksia ja kansanvälistä kehitystä;

2) seurata yhteiskunnan palvelujärjestelmi-

en toimintaa tuomittujen yhteiskuntaan sijoittumisen tukemiseksi;

3) arvioida rikosseuraamusalan toiminnan tehokkuutta, taloudellisuutta ja vaikuttavuutta sekä toimintaan liittyviä eettisiä kysymyksiä;

4) edistää yhteistoimintaa kriminaalihuoltolaitoksen ja vankeinhoitolaitoksen sekä muiden viranomaisten ja yhteisöjen kesken;

5) antaa lausuntoja kriminaalihuoltoa ja rangaistusten täytäntöönpanojärjestelmää sekä tuomittujen yhteiskuntaan sijoittumista edistäviä palveluja koskevissa kysymyksissä;

6) tehdä aloitteita ja antaa suosituksia seuraamusjärjestelmän ja sen tavoitteita edistävien yhteiskunnan tukijärjestelmien kehittämiseksi;

7) käynnistää selvitys-, tutkimus- ja kehittämishankkeita, edistää tutkimustoimintaa ja tutkimustulosten hyödyntämistä sekä tiedottaa hankkeiden ja tutkimusten tuloksista;

8) pitää yhteyttä rikosentorjuntaneuvostoon sekä muihin yhteistyötahoihin Suomessa ja ulkomailla ja seurata niiden toimintaa; sekä

9) suorittaa muut oikeusministeriön sen käsiteltäviksi antamat asiat.

3 §

Neuvottelukunnan kokoonpano

Valtioneuvosto asettaa rikosseuraamusalan neuvottelukunnan kolmeksi vuodeksi kerrallaan.

Neuvottelukunnassa on puheenjohtaja, varapuheenjohtaja sekä enintään 12 muuta jäsentä ja heillä henkilökohtaiset varajäsenet.

Neuvottelukunnassa tulee olla edustus oikeusministeriön, sisäasiainministeriön, opeusministeriön, sosiaali- ja terveysministeriön ja työministeriön hallinnonalalta. Muut jäsenet edustavat kunnallishallintoa, tutkimusta ja kansalaisjärjestöjä sekä muita rikosseuraamusalan ja uusintarikollisuuden ehkäisyn kannalta keskeisiä tahoja.

Jos neuvottelukunnan puheenjohtaja, varapuheenjohtaja tai muu jäsen taikka varajäsen eroaa kesken toimikauden, oikeusministeriö määrää hänen tilalleen uuden henkilön jäljellä olevaksi toimikaudeksi.

Helsingissä 30 päivänä joulukuuta 2002

Oikeusministeri *Johannes Koskinen*

4 §

Toiminnan järjestäminen

Neuvottelukunta voi kutsua pysyviä tai tilapäisiä asiantuntijoita sekä asettaa keskuudesta jaostoja. Jaostoon voi kuulua myös neuvottelukunnan ulkopuolisia jäseniä. Neuvottelukunnan sihteerinä toimii oikeusministeriön määräämä virkamies.

Neuvottelukunnan puheenjohtajalle, jäsenille ja sihteerille sekä asiantuntijoille voidaan suorittaa kokouspalkkiota ja matkakustannusten korvausta oikeusministeriön määräysten mukaan.

5 §

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2003.

Ennen tämän asetuksen voimaantumista voidaan ryhtyä sen täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

Hallitusneuvos Leena Kuusama

N:o 1330

Valtioneuvoston asetus
työttömyysturvalain täytäntöönpanosta

Annettu Helsingissä 30 päivänä joulukuuta 2002

Valtioneuvoston päätöksen mukaisesti, joka on tehty sosiaali- ja terveysministeriön esittelystä, säädetään 30 päivänä joulukuuta 2002 annetun työttömyysturvalain (1290/2002) 3 luvun 7 §:n 3 momentin, 5 luvun 4 §:n 5 momentin ja 11 luvun 16 §:n sekä 14 luvun 3 §:n 3 momentin nojalla:

1 luku

Työttömyysetuuden maksaminen

1 §

Työttömyysetuuden maksaminen

Peruspäiväraha ja työmarkkinatuki maksetaan maksukausittain jälkikäteen siten, että ensimmäinen maksukausi on kaksi viikkoa ja kukin seuraava maksukausi neljä viikkoa. Peruspäiväraha ja työmarkkinatuki maksetaan niin, että se on hakijan nostettavissa viikon kuluessa maksukauden päättymisestä.

Ansiopäiväraha maksetaan päivärahakauden alkamisesta lukien jälkikäteen neljän viikon tai kuukauden maksukausittain, kuitenkin siten, että ensimmäinen maksukausi voi olla edellä mainittua lyhyempi.

Koulutuspäivärahaan sovelletaan vastaavasti, mitä edellä peruspäivärahan, työmarkkinatuen ja ansiopäivärahan maksamisesta säädetään.

Työttömyysturvalain (1290/2002) 4 luvus-

sa tarkoitettu soviteltu työttömyysetuus sekä ylläpitokorvaus voidaan maksaa kuukausittain jälkikäteen.

2 §

Työnantajalle maksettavan työmarkkinatuen hakeminen ja maksaminen

Hakemus työttömyysturvalain 7 luvun 6 §:ssä tarkoitetun työmarkkinatuen myöntämisestä jätetään kansaneläkelaitoksen toimintoon tai työvoimatoimistoon, jossa työllistettävä henkilö on työttömänä työnhakijana.

Hakemuksessa on esitettävä selvitys työsuhteen kestosta, työajasta, palkkauskustannuksista sekä annettava muut tuen myöntämiseksi ja maksamiseksi tarpeelliset tiedot. Hakemukseen on liitettävä lisäksi kirjallinen työ- tai oppisopimus taikka muu työvoimatoimiston hyväksymä selvitys.

Kansaneläkelaitoksen toimisto maksaa työnantajalle maksettavan työmarkkinatuen työnantajan määräämälle tilille Suomessa toimivaan rahalaitokseen kuukausittain jälki-

käteen työvoimatoimiston hyväksymän maksushakemuksen perusteella.

Tuki voidaan maksaa 3 momentissa säädettyä pidemmältä ajanjaksolta, jos tuen saaja siihen suostuu.

3 §

Matka-avustuksena maksettavan työmarkkinatuen hakeminen ja maksaminen

Hakemus työttömyysturvalain 7 luvun 5 §:ssä tarkoitettua työmarkkinatuen myöntämiseksi jätetään kansaneläkelaitoksen toimistoon tai työvoimatoimistoon, jossa hakija on työttömänä työnhakijana.

Hakemuksessa on esitettävä selvitys työsuhteen kestosta, työajasta, työn suorituspaikasta sekä annettava muut tuen myöntämiseksi ja maksamiseksi tarpeelliset tiedot. Hakemukseen on liitettävä lisäksi kirjallinen työ- tai oppisopimus taikka muu työvoimatoimiston hyväksymä selvitys.

Matka-avustuksena maksettavan työmarkkinatuen maksamisessa noudatetaan, mitä työmarkkinatuen maksamisesta 1 §:n 1 momentissa säädetään.

2 luku

Työssäoloehdon täytyminen eräillä aloilla

4 §

Opetusala

Opetusalalla työssäoloehtoon voidaan lukea jokainen kalenteriviikko,

1) jona työaika on ollut vähintään puolet kysymyksessä olevan opetusalan päätoimisen tuntiopettajan alimmasta viikottaisesta työtuntimäärästä, jos opetusalalla on päätoimisia tuntiopettajia;

2) jona työaika on vähintään kahdeksan tuntia, jos opetusalalla ei ole päätoimisia tuntiopettajia. Henkilön pyynnöstä voidaan työssäoloehdon täyttymisessä ottaa huomioon myös sellainen neljän peräkkäisen kalenteriviikon ajanjakso, jossa työaika on yhteensä ollut vähintään 34 tuntia jakaantuneena kullekin viikolle. Työajalla tarkoitetaan kalenteriviikottain tehtyjä työtunteja tai sitä keskimääräistä viikkotyöaika, johon kuukausipalkka perustuu.

5 §

Työsuhteinen kotityö

Työsuhteessa olevan kotonaan ulkopuoliselle työnantajalle työtä tekevän henkilön kohdalla työssäoloehtoon voidaan lukea jokainen kalenteriviikko, jona hänen palkkansa on ollut vähintään kolme neljäsosaa kysymyksessä olevan alan työehtosopimuksen mukaisesta 18 vuotta täyttäneelle täysin työkykyiselle maksettavasta vähimmäispalkasta tai, jollei työehtosopimusta ole, vähintään kolme neljäsosaa peruspäivärahan 40-kertaisesta määrästä kuukaudessa.

6 §

Luovan ja esityksellisen työn alat

Alle kuukauden kestävässä työsuhteessa, jossa luovan tai esityksellisen työn osuus on ratkaiseva, voidaan työssäoloehtoon lukea jokainen kalenteriviikko, jona henkilön tästä työstä saama verotettava tulo kuukauden tarkastelujakson aikana on ollut vähintään peruspäivärahan 40-kertainen määrä.

7 §

Urheilutoiminta

Peruspäivärahan myöntämisen edellytyksenä olevaan työssäoloehtoon voidaan lukea jokainen kalenteriviikko sellaisessa urheilutoiminnassa, jossa henkilön urheilemista saama verotettava tulo kuukauden tarkastelujakson aikana on ollut vähintään peruspäivärahan 40-kertainen määrä.

8 §

Yritystoiminnan olennaisuus

Yritystoiminta on työttömyysturvalain 5 luvun 7 §:n 1 momentissa tarkoitettu tavoin olennaista niinä kuukausina, joina henkilöllä on ollut voimassa yrittäjien eläkelain (468/1969) mukainen vakuutus toiminnasta, josta määritetty työtulo on vähintään 710 euroa kuukaudessa. Jos henkilö on vakuutettu työntekijäin eläkelain (395/1961) mukaisesti, on mainitun lain mukaisen työansion kuu-

kaudessa vastattava edellä sanottua summaa.

Mitä 1 momentissa säädetään sovelletaan myös maatalousyrittäjien eläkelain (467/1969) mukaisesti vakuutettuun maatalousyrittäjään, jonka mainitun lain mukainen työtulo on vähintään 400 euroa kuukaudessa.

3 luku

Myyntivoiton jaksottaminen

9 §

Myyntivoittolaskelma

Myyntivoittolaskelma on tehtävä yritystoiminnan lopettamisen yhteydessä päivärahaa haettaessa riippumatta siitä, onko yritysomaisuus tuolloin myyty. Myyntivoitto lasketaan siten, että myyntihinnasta vähennetään:

1) oletettuna hankintamenona 50 prosenttia; tai

2) omaisuuden hankintamenon poistamatta olevan osan ja voiton hankkimisesta aiheutuneiden kulujen yhteismäärä, jos se on suurempi kuin 1 kohdassa tarkoitettu hankintameno.

Jaksotettavaan myyntivoittoon luetaan myös tuloverolain 48 §:n 1 momentin 3 kohdan mukaiset verovapaat etuudet.

Jos yritysomaisuutta ei ole myyty, katsotaan myyntihinnaksi yrityksen kirjanpidon mukainen tuloverolain 46 §:n mukainen arvo, jonka määrää voidaan oikaista hakijan esittämän luotettavan selvityksen perusteella.

Myyntivoitosta vähennetään hakijan yritystoimintaan kohdistuvat velat ja velkojen korot.

10 §

Jaksotusajankohta

Myyntivoiton jaksotus suoritetaan yrityksen lopettamisesta lukien.

Jos yritysomaisuuden laatu tai muut erityiset syyt sitä puoltavat, eikä yritysomaisuutta ole saatu myytyä, voidaan jaksotus päivärahan hakijan pyynnöstä luotettavan selvityksen perusteella kuitenkin suorittaa yrityksen myyntihetkestä lukien.

11 §

Jaksotus konkurssin yhteydessä

Jos yritystoiminta on loppunut konkurssihakemuksen jättämiseen, ei myyntivoittolaskelmaa tarvitse tehdä.

Jos konkurssituomion jälkeen päivärahan saajalle tulee sellaista jaettavaa omaisuutta, joka olisi johtanut päivärahan jaksotukseen, suoritetaan jaksotus konkurssituomion ajankohdasta eteenpäin, jos kyseinen henkilö on edelleen päivärahan saajana.

12 §

Jaksotus osakkuudesta luopumisen yhteydessä

Yritystoiminnan lopettamiseen liittyvä myyntivoitto otetaan huomioon myös tilanteessa, jossa yhtiön osakas tai yhtiömies lopettaa toimintansa yrityksessä ja myy osuutensa yrityksen jatkaessa toimintaansa. Kun koko yritys myydään, myyntivoitto jaetaan useiden omistajien kesken heidän omistusosuksiensa suhteessa.

13 §

Jaksotuslaskelma

Myyntivoitto jaksotetaan yrittäjän työtulon perusteella laskien kuinka monen kuukauden työtuloa myyntivoitto vastaa. Perusturvassa jaksotus tehdään kuitenkin peruspäivärahan määrän perusteella, jos se on suurempi kuin 3 momentissa tarkoitettu työtulo. Jos jaksotuksen jälkeen jää jakojäännöstä, kuukauteen katsotaan sisältyvän 21,5 työpäivää.

Työtulona pidetään ansioturvassa sitä työtuloa, jonka perusteella yrittäjä on vakuuttanut itsensä työttömyyskassassa.

Perusturvassa työtulona pidetään henkilön yritystoimintaa koskevan eläkevakuutuksen perusteena olevaa työtuloa. Jos henkilöllä ei ole ollut yritystoimintaa koskevaa eläkevakuutusta tai jos eläkevakuutuksen suuruus on ollut ilmeisessä epäsuhteessa yritystoiminnan suuruuteen, käytetään jaksotuksessa sitä työtuloa, jonka perusteella henkilön olisi pitänyt ottaa eläkevakuutus yritystoimintaa varten.

14 §

Myyntivoittolaskelmassa käytettävä lomake

Myyntivoiton suuruus lasketaan sosiaali- ja terveysministeriön vahvistamalla lomakkeella.

4 luku

Peruspäivärahan ja työmarkkinatuen rahoitus

15 §

Ennakoiden vahvistaminen

Kansaneläkelaitoksen on vuosittain viimeistään kesäkuun 15 päivänä toimitettava

1) työministeriölle arvio seuraavana vuonna maksettavasta työmarkkinatuen ja ylläpitokorvausten määrästä; ja

2) sosiaali- ja terveysministeriölle arvio työttömyysturvalain 15 luvun 2 §:n 2 ja 3 momentissa mainituista valtion seuraavana vuonna vastattavista peruspäivärahoista ja lapsikorotuksista. Lisäksi kansaneläkelaitoksen on toimitettava viimeistään marraskuun 15 päivänä sosiaali- ja terveysministeriön määräämä selvitys ennakoiden vahvistamista varten.

Asianomainen ministeriö vahvistaa 1 momentissa tarkoitetun ennakon seuraavalle vuodelle viimeistään kunkin vuoden joulukuun 1 päivänä. Sosiaali- ja terveysministeriö vahvistaa samalla arvion kulumassa olevan vuoden valtion lopullisen suorituksen määrästä. Sanotun arvion ja valtion kulumassa olevalle vuodelle vahvistettujen ennakoiden erotus otetaan huomioon vuoden viimeisen ennakoerän maksamisen yhteydessä.

Kuluvan vuoden ennako tulee välittömästi tarkistaa, jos sen perusteet ovat olennaisesti muuttuneet.

16 §

Ennakoiden maksaminen

Valtion tulee suorittaa ennako kansaneläkelaitokselle sairausvakuutusrahastoon siten, että vuotuisen ennakon määrästä maksetaan tammikuussa vähintään yksi kuudesosa ja sen

jälkeen kuukausittain jäljellä oleva määrä tasasuuruksina erinä. Rahoituksen turvaamiseksi tai vuotuisen ennakon olennaisesti muuttuessa voidaan ennako jaksottaa edellä säädetystä poiketen.

Ennakot maksetaan kunkin kuukauden ensimmäisenä arkipäivänä.

17 §

Valtion lopullisen rahoituksen vahvistaminen

Kansaneläkelaitoksen tilinpäätöksen yhteydessä on vuosittain vahvistettava määrä, joka peruspäivärahoina ja lapsikorotuksina sekä työmarkkinatukena ja ylläpitokorvauksina on tullut valtion varoista tilivuonna suorittaa. Maksettujen ennakoiden ja vahvistetun määrän erotus otetaan huomioon tilinpäätöksen vahvistamista seuraavan toisen kuukauden ennakossa.

Kansaneläkelaitoksen on kunkin vuoden tammikuun loppuun mennessä ilmoitettava Vakuutusvalvontavirastolle edellisenä vuonna suoritettut työttömyysturvalain 14 luvun 3 §:n 5 momentissa tarkoitetut ansioturvaan kohdistuvat menot työttömyyskassoittain eriteltynä.

5 luku

Koulutuspäivärahan rahoitus perusturvassa

18 §

Kansaneläkelaitoksen ennakoiden vahvistaminen

Sosiaali- ja terveysministeriö suorittaa kansaneläkelaitokselle kuukausittain ennakkositen, että ennakkojen määrä vastaa sinä vuonna suoritettavaksi arvioitua määrää ja että ennakot ovat riittävät menojen kattamiseen jokaisena kuukautena.

Kansaneläkelaitoksen on vuosittain viimeistään marraskuun 15 päivänä toimitettava sosiaali- ja terveysministeriölle arvio koulutuspäivärahan määrästä ennakoiden vahvistamista varten. Sosiaali- ja terveysministeriö vahvistaa seuraavan vuoden ennakon viimeistään kunkin vuoden joulukuun 1 päivänä. Ennako tulee välittömästi tarkistaa ja sen

jaksotus voidaan muuttaa, jos ennakon perusteet ovat olennaisesti muuttuneet.

19 §

Kansaneläkelaitoksen ennakoiden maksaminen

Valtion tulee suorittaa ennakkoa kansaneläkelaitokselle sairausvakuutusrahastoon siten, että vuotuisen ennakon määrästä maksetaan tammikuussa vähintään yksi kuudesosa ja sen jälkeen kuukausittain jäljellä oleva määrä tasasuuruksina erinä. Ennakot maksetaan kunkin kuukauden ensimmäisenä arkipäivänä.

20 §

Valtion lopullisen rahoituksen vahvistaminen kansaneläkelaitokselle

Kansaneläkelaitoksen on tilinpäätöksen yhteydessä vuosittain vahvistettava määrä, joka koulutuspäivärahoina valtion on tullut tilivuonna suorittaa. Maksettujen ennakoiden ja

Helsingissä 30 päivänä joulukuuta 2002

Sosiaali- ja terveysministeri *Maija Perho*

vahvistetun määrän erotus otetaan huomioon tilinpäätöksen vahvistamista seuraavan toisen kuukauden ennakossa.

6 luku

Voimaantulo

21 §

Voimaantulosäännös

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2003.

Tällä asetuksella kumotaan 2 päivänä marraskuuta 1984 annettu asetus (742/1984) työttömyysturvalain täytäntöönpanosta ja 30 päivänä joulukuuta 1997 annettu asetus (1361/1997) työmarkkinatuesta niihin myöhemmin tehtyine muutoksineen ja 24 päivänä heinäkuuta 1998 annettu asetus työttömien omaehtoisen opiskelun tukemisesta (550/1998).

Ennen tämän asetuksen voimaantuloa voidaan ryhtyä asetuksen täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

Hallitussihteeri Marjaana Maisonlahti

N:o 1331

Valtioneuvoston asetus
työttömyysturvalautakunnasta

Annettu Helsingissä 30 päivänä joulukuuta 2002

Valtioneuvoston päätöksen mukaisesti, joka on tehty sosiaali- ja terveysministeriön esittelystä, säädetään 30 päivänä joulukuuta annetun työttömyysturvalain (1290/2002) 12 luvun 3 §:n 7 momentin nojalla:

1 luku

Työttömyysturvalautakunta

1 §

Käsiteltävät asiat

Työttömyysturvalautakunta toimii ensimmäisenä muutoksenhakuelimenä työttömyysturvaa koskevista asioista.

Lautakunta toimii lisäksi muutoksenhakuelimenä aikuiskoulutustuesta annetussa laissa (1276/2000), koulutusrahastosta annetussa laissa (1306/2002), vuorotteluvapaalaisissa (1305/2002), palkkaturvalaissa (866/1998), julkisesta työvoimapalvelusta annetussa laissa (1295/2002), kuntouttavasta työtoiminnasta annetussa laissa (189/2001) sekä maahanmuuttajien kotouttamisesta ja turvapaikanhakijoiden vastaanotosta annetussa laissa (439/1999) tarkoitetuissa asioissa siten kuin näissä laeissa erikseen säädetään.

2 §

Täysistunto

Jos lautakunnassa ratkaistavalla asialla on periaatteellista merkitystä tai jos jaoston ratkaisu tulisi poikkeamaan aikaisemmasta

käytännöstä, lautakunnan puheenjohtaja tai jaosto tai sen puheenjohtaja voi määrätä asian käsiteltäväksi lautakunnan täysistunnossa.

Täysistunto on päätösvaltainen, kun puheenjohtaja tai varapuheenjohtaja sekä vähintään puolet muista jäsenistä on läsnä. Päätösvaltaisuuden edellytyksenä on lisäksi, että läsnä on vähintään yksi työnantajajäsen ja yksi työntekijä- ja toimihenkilöjäsen.

3 §

Lautakunnan kokoontuminen

Lautakunta kokoontuu puheenjohtajan tai hänen estyneenä ollessaan varapuheenjohtajan kutsusta.

Lautakunnan jaosto kokoontuu jaoston puheenjohtajan kutsusta.

4 §

Asioiden käsitteleminen

Lautakunnassa käsiteltävien asioiden valmistelusta huolehtivat esittelijät.

Asiat käsitellään siinä järjestyksessä, jossa ne ovat saapuneet, jollei erityisestä syystä muuta johdu.

Asiat päätetään lautakunnan täysistunnossa ja jaoston kokouksessa esittelystä.

Lautakunnan puheenjohtaja huolehtii lautakunnalle kuuluvien tehtävien asianmukaisesta ja joutuisasta hoitamisesta. Hänen on erityisesti valvottava oikeusperiaatteiden soveltamisen ja laintulkinnan yhdenmukaisuutta lautakunnan ratkaisuihin.

Lautakunnan ja sen jaoston kokouksissa pidetään pöytäkirjaa, jonka puheenjohtaja allekirjoittaa ja esittelijä varmentaa. Päätös laaditaan pöytäkirjasta erillään.

Lautakunnan päätökset allekirjoittaa esittelijä.

5 §

Lautakunnan kokoonpanon täydentäminen

Jos lautakunnan puheenjohtaja, varapuheenjohtaja, jäsen tai varajäsen eroaa tai kuolee toimikauden aikana, määrätään hänen tilalleen jäljellä olevaksi toimikaudeksi vastaavasti uusi työttömyysturvalain 12 luvun 3 §:ssä säädetyt kelpoisuusehdot täyttävä puheenjohtaja, varapuheenjohtaja, jäsen tai varajäsen.

6 §

Hallintojaosto

Lautakunnan hallintoasiat käsitellään hallintojaostossa. Sen puheenjohtajana toimii lautakunnan puheenjohtaja ja muina jäseninä varapuheenjohtajat ja yksi lakimiesjäsen, jonka lautakunta valitsee, sekä yksi edustaja työnantajajärjestöjen ehdottamien jäsenien ja yksi työntekijä- ja toimihenkilöjärjestöjen ehdottamien jäsenien keskuudestaan valitsemista jäsenistä.

Hallintojaosto on päätösvaltainen, kun puheenjohtaja ja molemmat työmarkkinajäsenet ovat kokouksessa läsnä.

7 §

Lautakunnan henkilökunta

Lautakunnassa on toimistopäällikkö, esittelijöitä ja muita virkamiehiä. Lisäksi lautakunnassa voi olla työsopimussuhteista henkilökuntaa.

Toimistopäällikön nimittää sosiaali- ja ter-

veysministeriö. Muun henkilökunnan nimittää tai ottaa työttömyysturvalautakunta.

8 §

Henkilökunnan kelpoisuusvaatimukset

Kelpoisuusvaatimuksena lautakunnan virkoihin on:

1) toimistopäällikön virkaan oikeustieteen kandidaatin tutkinto sekä perehtyneisyys sosiaalivakuutukseen ja hallinnollisiin tehtäviin; ja

2) esittelijän virkaan oikeustieteen kandidaatin tutkinto.

9 §

Virkavapaus

Jos kysymyksessä on sellaisen virkavapauden myöntäminen, jonka saamiseen virkamiehellä on laissa säädetyin tai virkaehtosopimuksessa sovituin edellytyksin oikeus, taikka muusta virkavapaudesta, joka kestää enintään vuoden, virkavapauden toimistopäällikölle myöntää lautakunta. Yli vuoden kestävä harkinnanvaraisen virkavapauden myöntämisestä toimistopäällikölle päättää sosiaali- ja terveysministeriö.

Sosiaali- ja terveysministeriö päättää toimistopäällikön viran hoitamisesta yli vuoden kestävä virkavapauden aikana ja lautakunta lyhyemmän virkavapauden aikana.

10 §

Palkkiot

Lautakunnan puheenjohtaja, varapuheenjohtaja, jäsenet ja asiantuntijat saavat palkkiota sosiaali- ja terveysministeriön vahvistamien perusteiden mukaan.

11 §

Työjärjestys

Muita määräyksiä lautakunnan toiminnasta voidaan antaa työjärjestyksellä, jonka sosiaali- ja terveysministeriö vahvistaa.

5452

N:o 1331

2 luku

12 §

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä
tammikuuta 2003

Helsingissä 30 päivänä joulukuuta 2002

Sosiaali- ja terveysministeri *Maija Perho*

Ennen tämän asetuksen voimaantuloa voidaan ryhtyä asetuksen täytäntöönpanon edellyttämiin toimiin.

Hallitussihteeri Marjaana Maisonlahti

N:o 1332

Valtioneuvoston asetus**työttömyysetuutta määrättäessä huomioon otettavasta tulosta**

Annettu Helsingissä 30 päivänä joulukuuta 2002

Valtioneuvoston päätöksen mukaisesti, joka on tehty sosiaali- ja terveystieteiden ministeriön esittelystä, säädetään 30 päivänä joulukuuta 2002 annetun työttömyysturvalain (1290/2002) 4 luvun 4 §:n 3 momentin, 6 luvun 4 §:n 4 momentin ja 9 luvun 3 §:n 1 momentin nojalla:

1 luku

Palkansaajan ansiopäivärahan perusteena olevan palkan määrittäminen

1 §

Vakiintunut palkkatulo

Vakiintunutta palkkatuloa määrättäessä otetaan huomioon palkkatulot vähintään työttömyysturvalain 5 luvun 3 §:ssä tarkoitettulta työssäoloehtoon vaadittavalta ajalta.

Kahdesta tai useammasta työstä saatu palkka luetaan vakiintuneena pidettävään palkkatuloon alan enimmäistyöaikaan, kuitenkin enintään 40 tuntiin kalenteriviikossa. Vakiintuneena pidettävää palkkatuloa määrättäessä ei oteta huomioon palkkatuloja, jotka maksetaan palkan määrittämisen ajanjaksolla, mutta jotka on ansaittu muulla ajanjaksolla tehdystä työstä.

Keskimääräinen päiväpalkka saadaan jakamalla 1 momentissa tarkoitettuna aikana maksettu palkka tähän ajanjaksoon sisältyvien laskennallisten työpäivien lukumäärällä siten, että työssäoloehtoon luettavaan kalenteriviikkoon katsotaan sisältyvän 5 työpäivää. Työpäiviksi ei kuitenkaan lueta niitä päiviä, jolloin henkilö on ollut poissa työstä työttö-

myysturvalain 5 luvun 3 §:n 3 momentissa tarkoitettua hyväksyttävästä syystä saamatta tältä ajalta palkkaa.

2 §

Huomioon otettavat palkkatulot

Työttömyysturvalain 6 luvun 4 §:ssä tarkoitettua vakiintunutta palkkaa tai siinä huomioon otettavaa tuloa ovat

- 1) vuosiloma-ajan palkka, irtisanomisajan palkka ja muu työstä maksettava peruspalkka;
- 2) iltatyölisä, vuorotyölisä, henkilö- ja tehtäväkohtainen lisä, olosuhdelisä, lauantai- ja sunnuntaityölisä, yötyökorotus, ylityökorvaus, urakkapohja ja arkipyhäkorvaus ja muut vastaavat palkanlisät ja korvaukset;
- 3) palkkaan rinnastettava palkkio;
- 4) varallaolo- ja päivystyskorvaus;
- 5) tulokseen perustuva palkka kuten provisio, bonus ja tantiemi;
- 6) verollinen luontois- tai henkilökuntaetuus;
- 7) verollinen kustannusten korvaus;
- 8) työnantajan maksama säästöhenkivakuutuksen vakuutusmaksu;
- 9) työnantajan maksama yksilöllisen vapaaehtoisen eläkevakuutuksen vakuutusmaksu siltä osin, kuin se on verollinen;

10) luottamusmiehen ja työsuojeluvaltuutetun tehtävän perusteella maksettu palkkio sekä työnantajan ja työntekijöiden yhteistoinnista valtion virastoissa ja laitoksissa annetun lain (651/1988) mukaisen yhteistoinnin perusteella maksettu palkkio;

11) palkkaturvana maksettu palkka siltä osin kun se olisi työnantajan maksamana ansiopäivärahan perusteena huomioon otettava ansiotuloa;

12) palveluraha; ja

13) muu edellä mainittuihin rinnastettava tulo.

3 §

Muut tulot

Vakiintunutta palkkaa määritettäessä huomioon ei oteta työhön perustumatonta tuloa, pääomatuloa tai tuloa, jota ei voida pitää vakiintuneena. Tällaista tuloa on

1) lomarahaa, lomaltapaluuraha ja lomakorvaus;

2) työttömyysturvalain 3 luvun 6 §:n 1 kohdassa tarkoitettu työnantajan maksama taloudellinen etuus, joka jaksotetaan henkilön vakiintuneen palkan perusteella;

3) työnantajan antama rahalahja;

4) veroton luontois- ja henkilökuntaetus;

5) veroton kustannusten korvaus;

6) yksilöllisen vapaaehtoisen eläkevakuutuksen vakuutusmaksu verottomalta osin;

7) työsuhdelainan korkoetu;

8) odotusajan palkka;

9) vahingonkorvaus;

10) stipendit ja apurahat;

11) henkilöstörahaselältä saatu tulo;

12) voitonjakoerä;

13) palkkaturvana maksettu palkka siltä osin kun se ei työnantajan maksamana olisi ansiopäivärahan perusteena huomioon otettava tuloa;

14) työpaikan sairauskassan lisäetuudet;

15) luottamustoimesta maksettu luottamustoimipalkkio;

16) immateriaalioikeuteen perustuva korvaus;

17) osakeoptio;

18) osinkotulo;

19) työsuhteeseen perustuva osakeanti;

20) peitelty osinko;

21) irtisanomisajan palkkaa vastaava korvaus; ja

22) muu edellä mainittuihin rinnastettava tulo.

4 §

Vuositulo

Jos työ tai siitä saatava palkkatulo on ollut kausiluonteista tai epäsäännöllistä, päivärahan perusteena käytetään työttömyyttä välittömästi edeltäneisiin 12 kuukauteen kohdistuvaa vuosituloa. Työ on kausiluonteista, jos sitä luonnonolosuhteiden tai muun vastaavan syyn johdosta voidaan tehdä vain tiettyyn aikaan vuodesta. Työ on epäsäännöllistä, jos työssäoloehtoon luettavaan aikaan sisältyy samassa työsuhteessa useita palkkausperusteiltaan olennaisesti vaihtelevia työkaksoja.

5 §

Vuositulon määrittäminen

Edellä 4 §:ssä tarkoitettuun vuosituloon luetaan työsuhteen perusteella saatu palkkatulo ja siihen rinnastettava henkilökohtainen tulo sekä lisäksi seuraavat sosiaalietuudet ja ansionmenetykskorvaukset sekä muut tuet, jos ne ovat saajansa veronalaista tuloa:

1) työttömyysturvalain mukainen työttömyysetuus;

2) julkisesta työvoimapalvelusta annetun lain (1295/2002) mukainen koulutustuki ja työllistämistuki toimeentulon turvaamiseksi työelämävalmennukseen osallistuvalla sekä osa-aikaisella;

3) vuorotteluvapaakokeilusta annetun lain (1663/1995) ja vuorotteluvapaalain (1305/2002) mukainen vuorottelukorvaus;

4) julkisesta työvoimapalvelusta annetussa laissa ja sen nojalla annetuissa säännöksissä tarkoitettu päiväraha toimeentulon turvaamiseksi;

5) sairausvakuutuslain (364/1963) mukainen päiväraha sekä äitiys-, erityisäitiys-, isyys- ja vanhempainraha;

6) vakuutuslainsäädännön mukaisen sairauskassan sairauden johdosta maksettava etuus;

7) kuntoutusrahalain (611/1991) tai työn-

tekijäin eläkelain 8 §:n 4 momentissa tarkoitettujen lakien, eläkeohjesäännön tai eläkesääntöjen mukainen kuntoutusraha;

8) tapaturmavakuutuslain (608/1948) mukainen päiväraha ja tapaturmaeläke, joiden maksaminen on päätynyt;

9) liikennevakuutuslain (279/1959) mukainen päiväraha, ansionmenetykskorvaus ja työkyvyttömyyseläke, joiden maksaminen on päätynyt;

10) sotilasvammalain (404/1948) mukainen päiväraha;

11) työeläkelakien mukainen työkyvyttömyyseläke ja työttömyyseläke, joiden maksaminen on päätynyt, ja

12) aikuiskoulutustuesta annetun lain (1276/2000) mukainen aikuiskoulutustuki.

Vuosituloksi ei kuitenkaan lueta työttömyysturvalain 1 luvun 6 §:n tarkoittamasta yritystoiminnasta saatua tuloa.

Vuositulon kuukautta kohti laskettu määrä saadaan jakamalla vuositulo luvulla 12.

6 §

Palkkatodistus

Palkkatulot osoitetaan ensisijaisesti työnantajan työsuhteen päättyessä tai lomautuksen alkaessa antamalla palkkatodistuksella. Palkkatodistuksen tulee sisältää tiedot työsuhteen alkamis- ja päättymisajankohdista ja palkkatulotiedot vähintään työttömyysturvalain 5 luvun 3 §:ssä tarkoitetulta työssäoloehtoon vaadittavalta ajalta tai, jos kysymyksessä on kausiluontoinen tai epäsäännöllinen työ, vähintään 12 työttömyyttä välittömästi edeltäneeltä kuukaudelta. Jos työsuhde on edellä mainittua lyhyempi, tiedot annetaan koko työsuhteen ajalta. Todistukseen merkitään erikseen lomaraha tai lomaltapaluuraha, lomakorvaus ja muut 3 §:ssä mainitut erät, joita ei voida pitää henkilön vakiintuneena palkkatulona sekä lisäksi palkattomat poissaolopäivät ja niiden syyt.

Muut päivärahan perusteena olevat ansiotulot kuin palkkatulot osoitetaan maksajan antamalla todistuksella tai muulla luotettavalla selvityksellä noudattaen soveltuvin osin, mitä edellä on säädetty palkkatulojen osoittamisesta.

7 §

Verotustietojen käyttäminen

Jos ajalta, jolta päivärahan perusteena oleva palkka määrätään, ei ole saatavissa 6 §:ssä tarkoitettua selvitystä palkkatuloista tai ansiotuloista, ne arvioidaan käyttäen viimeksi toimitetussa verotuksessa todettuja 5 §:ssä tarkoitettuja ansiotuloja tarkistettuna siinä suhteessa kuin päivärahan maksuvuodelle vahvistettu työntekijäin eläkelain (395/1961) 9 §:n mukainen palkkaindeksiluku poikkeaa edelliselle kalenterivuodelle vahvistetusta palkkaindeksiluvusta. Verotustietojen sijasta voidaan erityisestä syystä käyttää myös muuta luotettavaa selvitystä.

2 luku

Sovittelussa huomioon otettava työn perusteella saatu ansiotulo

8 §

Sovittelussa huomioon otettava työn perusteella saatu ansiotulo

Sovittelussa huomioon otettavaa työn perusteella saatua ansiotuloa ovat

1) työstä maksettava peruspalkka ja siihen liittyvät lisät ja korvaukset kuten esimerkiksi iltalisä, ylityökorvaus, varallaolo- ja päivystyskorvaus ja verollinen luontois- tai henkilökuntaetu;

2) lomaraha ja lomaltapaluuraha sekä lomakorvaus siltä osin kun sitä ei jaksoteta työttömyysturvalain 3 luvun 6 §:n mukaisesti;

3) osa-aikaiseen työhön perustuvan vuosiloma-ajan palkka;

4) irtisanomisajan palkka siltä osin kun henkilön työttömyysetuushakemusta ei hylätä irtisanomisajan palkkaoikeuden perusteella työttömyysturvalain 3 luvun 5 §:n 1 kohdan nojalla;

5) tulokseen perustuva palkka kuten provisio, bonus ja tantiemi;

6) työnantajan maksama säästöhenkivakuutuksen vakuutusmaksu;

7) työnantajan maksama yksilöllisen vapaaehtoisen eläkevakuutuksen vakuutusmaksu siltä osin kuin se on verollinen;

8) työnantajan maksamat stipendit ja apurahat verolliselta osin;

9) immateriaalioikeuksiin perustuva korvaus, kuten rojalti, käyttökorvaus, tekijänoikeuskorvaus ja korvaus työsuuhdekeksinnöstä;

10) luottamusmiehen ja työsuojeluvaltuutetun tehtävän perusteella maksettu palkkio sekä työnantajan ja työntekijöiden yhteistoinnista valtion virastoissa ja laitoksissa annetun lain (651/1988) mukaisen yhteistoinnin perusteella maksettu palkkio;

11) palkkaan rinnastettava palkkio;

12) palkkaturvana maksettu palkka siltä osin kun se olisi työnantajan maksamana soviteltavaa ansiotuloa;

13) palveluraha;

14) yritystoiminnasta saatava ansiotulo lukuun ottamatta maatilatalouden tuloverolain (543/1967) mukaan laskettua metsätalouden puhdasta tuloa;

15) osinkotulojen ansiotulo-osa;

16) peitelty osingon ansiotulo-osa; ja

17) muu edellä mainittuihin rinnastettava ansiotulo.

9 §

Muut tulot

Sovittelussa huomioon otettavaa työn perusteella saatua ansiotuloa eivät ole:

1) työttömyysturvalain 3 luvun 6 §:n 1 momentissa tarkoitettu työnantajan maksama taloudellinen etuus, joka jaksotetaan henkilön vakiintuneen palkan perusteella;

2) lomakorvaus siltä osin kun se on jaksotettu työttömyysturvalain 3 luvun 6 §:n 2 momentin nojalla;

3) irtisanomisajan palkka, johon kohdistuvan oikeuden takia työttömyysetuushakemus hylätään työttömyysturvalain 3 luvun 5 §:n 2 kohdan nojalla;

4) kokoaikaiseen työhön perustuvan vuosiloma-ajan palkka;

5) tavanomainen veroton luontois- tai henkilökuntaetu;

6) yksilöllisen vapaaehtoisen eläkevakuutuksen vakuutusmaksu verottomalta osin;

7) odotusajan palkka;

8) vahingonkorvaus;

9) rahalahja;

10) stipendit ja apurahat verottomalta osin;

11) työsuhdelainan korkoetu;

12) työpaikan sairauskassan lisäetuudet;

13) henkilöstörahadosta saatu tulo;

14) voitonjakoerä;

15) palkkaturvana maksettu palkka siltä osin kun se ei työnantajan maksamana olisi soviteltavaa tuloa;

16) työsuhteeseen perustuva osakeanti;

17) osakeoptiot;

18) osinkotulot pääomatulon osalta;

19) peitelty osinko pääomatulon osalta;

20) luottamustoimesta maksettu luottamustoimipalkkio; ja

21) muu edellä mainittuihin rinnastettava tulo.

3 luku

Työmarkkinatuki

10 §

Työmarkkinatuen tarveharkinta

Työttömyysturvalain 9 luvun 3 § 1 momentin mukaiset työttömän ja hänen puolisonsa työmarkkinatuen tarveharkinnassa huomioitavat tulot arvioidaan sen mukaan, kuinka paljon niitä työttömyysaikana tulee jatkuvasti olemaan tai minkä tulojen on katsottava vaikuttavan henkilön tulotasoon työttömyysaikana, vaikka niiden saamisaika poikkeaisi kyseisestä ajasta. Vuosittain tai muutoin toistuva tuloerä jaetaan tuloksi koko vuodelle tai muulle tulokaudelle. Ennen tarveharkintaa työmarkkinatukeen vaikuttavasta tulosta vähennetään sen hankkimisesta ja säilyttämisestä aiheutuneet menot.

11 §

Tuloista tehtävät vähennykset

Työmarkkinatuen maksamisajankohdan tilannetta vastaavista tuloista vähennettäviä tulon hankkimisesta ja säilyttämisestä aiheutuvia menoja ovat

1) tuloverolain (1535/1992) 54 §:n tarkoittamat tulonhankkimismenot ja

2) tuloverolain 93—95 §:n mukaiset tulon hankkimismenot.

Elinkustannukset ja veronhuojennusten luontoiset vähennykset eivät ole työmarkki-

natuen tarveharkinnassa tarkoitettuja tulon hankkimisesta tai säilyttämisestä aiheutuvia menoja.

12 §

Huomioon otettavat tulot

Työttömyysturvalain 9 luvun 3 §:n 1 momentin mukaisina työttömän ja hänen puolisonsa työmarkkinatuen tarveharkinnassa huomioitavina maksamisajankohdan tilannetta vastaavina tuloina pidetään kaikkia työttömän tai hänen puolisonsa tuloja tulon lähteestä ja veronalaisuudesta riippumatta, kuitenkin lukuun ottamatta

1) satunnaisia tuloja, kuten perintöä, lahjaa, satunnaista myyntivoittoa ja niihin verrattavia tuloja;

2) erityisistä kustannuksista saatuja korvauksia, kuten matkapäivärahoja, matkakustannusten korvauksia ja sairaanhoitokustannusten korvauksia;

3) henkilön puolison sellaisia työtuloja, joiden ansainta-aika on lyhykestoinen, ja joiden ei voida katsoa vaikuttavan henkilön tulotasoon työttömyyden kestäessä;

4) takautuva kertasuorituksena maksettavaa eläkettä;

5) kiinteistön luovutuksen yhteydessä määräjäksi tai elinkaudeksi pidätettyä etuutta (syytinki);

6) lapsen toiselta vanhemmalta saamaa elatusapua taikka tämän sijaan saatua elatus-tukea;

7) tarveharkintaista puolison työmarkkinatukea; ja

8) muuta kohtiin 1—7 rinnastettavaa tuloa.

13 §

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2003.

Tällä asetuksella kumotaan ansioon suhteutetun päivärahan perusteena olevan palkan määrittämisestä 20 päivänä joulukuuta 1996 annettu asetus (1227/1996).

Tällä asetuksella kumotaan valtioneuvoston päätös työmarkkinatuen tarveharkinnassa noudatettavista perusteista (35/1994)

Helsingissä 30 päivänä joulukuuta 2002

Sosiaali- ja terveysministeri *Maija Perho*

Hallitussihteeri *Marjaana Maisonlahti*

N:o 1333

Valtioneuvoston asetus**merkittävistä ja kalliista sairausvakuutuslain 9 §:n 4 momentin mukaan korvattavista lääkkeistä ja sairauksista, joiden hoitoon ne korvataan**

Annettu Helsingissä 30 päivänä joulukuuta 2002

Valtioneuvoston päätöksen mukaisesti, joka on tehty sosiaali- ja terveysministeriön esittelystä, säädetään 4 päivänä heinäkuuta 1963 annetun sairausvakuutuslain (364/1963) 9 §:n 4 momentin nojalla, sellaisena kuin se on laissa 394/2001, seuraavasti:

1 §
Sairausvakuutuslain (364/1963) 9 §:n 1 momentissa tarkoitettu peruskorvaus suoritetaan merkittävistä ja kalliista lääkkeistä seuraavien sairauksien hoidossa edellyttäen, että erillisselvityksellä on osoitettu riittävä hoitollinen peruste ja että muut korvattavuuden edellytykset täyttyvät:

Lääke	Sairaus
Kasvuhormoni	Lasten vaikeat kasvuhäiriöt ja aikuisten vaikea kasvuhormonin puute erityisin käyttöaihein
Interferoni alfa	Eräät kasvainsairaudet ja virusmaksatulehduksen muodot erityisin käyttöaihein
Interferoni beeta ja muut merkittävät ja kalliit MS-taudin hoidossa käytettävät lääkkeet	Aaltoileva ja aaltoilevaan läheisesti rinnastettava MS-tauti erityisin käyttöaihein
Dornaasi alfa	Kystiseen fibroosiin liittyvä vaikea keuhkosairaus erityisin käyttöaihein
Takrolimuusi	Elimensiirron jälkitila erityisin käyttöaihein ja eräät vaikeat ja vaikeahoitoiset ihosairaudet erityisin käyttöaihein
Erytropoietiini ja darbepoietiini	Eräät munuaissairauteen, syöpäsairauteen tai kemoterapiaan liittyvät anemiat ja valmistauminen eräisiin toimenpiteisiin erityisin käyttöaihein
Takriini, donepetsiili, rivastigmiini, galantamiini ja muut merkittävät ja kalliit Alzheimerin taudin hoidossa käytettävät lääkkeet	Merkittävää toiminnallista haittaa aiheuttava Alzheimerin tauti erityisin käyttöaihein
Paklitakseli, doketakseli ja muut merkittävät ja kalliit solunsalpaajat	Eräät syöpäsairaudet erityisin käyttöaihein

Merkittävät ja kalliit erektiohäiriöiden hoidossa käytettävät lääkkeet	Vaikeasta perustaudista johtuva vaikea erektiohäiriö erityisin käyttöaihein
Naltreksoni	Opiattiriippuvuuden jälkitila ja alkoholi-riippuvuus erityisin käyttöaihein
Orlistaatti, sibutramiini ja muut merkittävät ja kalliit liikalihavuuden hoidossa käytettävät lääkkeet	Sairaalloinen liikalihavuus erityisin käyttöaihein
Etanersepti, infliksimabi ja muut merkittävät ja kalliit reumasairauksien hoidossa käytettävät lääkkeet	Eräät reumasairaudet ja suolistotulehdukset erityisin käyttöaihein
Klopidogreeli	Suuren veritulppavaaran aiheuttavat sairau- den erityisin käyttöaihein
Imatinibi	Eräät syöpäsairaudet erityisin käyttöaihein

2 §

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä helmikuuta 2003.

Ennen tämän asetuksen täytäntöönpanoa voidaan ryhtyä täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

Tällä asetuksella kumotaan valtioneuvoston 21 päivänä helmikuuta 2002 antama asetus (153/2002) merkittävistä ja kalliista sairausvakuutuslain 9 §:n 4 momentin mukaan korvattavista lääkkeistä ja sairauksista, joiden hoitoon ne korvataan.

Helsingissä 30 päivänä joulukuuta 2002

Sosiaali- ja terveysministeri *Maija Perho*

Hallitussihteeri Minna Levander

N:o 1334

Työministeriön asetus**työvoimapolitiittisen aikuiskoulutuksen yleisistä hankintaehdoista ja opiskelijoiden valintamenettelystä**

Annettu Helsingissä 30 päivänä joulukuuta 2002

Työministeriön päätöksen mukaisesti säädetään julkisesta työvoimapalvelusta 30 päivänä joulukuuta 2002 annetun lain (1295/2002) 6 luvun 2 §:n 2 momentin ja 6 luvun 7 §:n 1 momentin nojalla:

1 luku

Yleiset hankintaehdot

1 §

Sopimuksen synty

Sopimus ostajan ja myyjän välillä katsotaan syntyneeksi, kun osapuolet ovat allekirjoittaneet kirjallisen sopimuksen.

Ostajalla tarkoitetaan tässä asetuksessa työhallinnon koulutuksen hankintayksikkönä toimivaa työvoimaviranomaista.

Myyjällä tarkoitetaan tässä asetuksessa julkisesta työvoimapalvelusta annetun lain 6 luvun 1 §:n 2 momentissa tarkoitettua koulutuspalvelun tuottajaa.

2 §

Myyjän velvollisuudet koulutuksen toteutuksessa

Myyjän velvollisuutena on

- 1) vastata koulutuksen toteuttamisesta hankintasopimuksen mukaisesti;
- 2) ylläpitää seurantaa, jonka perusteella

voidaan luotettavasti todeta opiskelijoiden säännöllinen osallistuminen koulutukseen sekä seurata muita hankintasopimuksessa sovittuja asioita;

3) vastata siitä, että opiskelijoille järjestyy opetussuunnitelman edellyttämä ja koulutuksen tavoitteiden kannalta tarkoituksenmukainen työssäoppimis- tai työharjoittelupaikka;

4) välittömästi ilmoittaa yhteistyövoimatoimistolle tiedot koulutuksen aloittaneista ja keskeyttäneistä opiskelijoista sekä koulutuksesta erotetuista ja koulutuksen suorittaneista opiskelijoista;

5) järjestää opiskelijoille tapaturmavakuutus tapaturmavakuutuslain (608/1948) 3 §:n 3 momentin mukaisesti; sekä

6) antaa opiskelijoille todistukset, jotka on laadittu opetushallituksen todistusten antoa koskevilla määräyksissä esitettyjen mallien mukaisesti. Korkeakoulut antavat todistukset oman vakiintuneen käytäntönsä mukaisina.

3 §

Koulutuksen keskeyttäminen

Julkisen valvonnan alaisen koulutuksen myyjän on aina hyvissä ajoin neuvoteltava

yhteistyövoimatoimiston kanssa, ennen kuin se tekee julkisesta työvoimapalvelusta annetun lain 6 luvun 9 §:n mukaisen koulutuksen keskeyttämispäätöksen. Päätöksestä on viipymättä ilmoitettava työvoimaviranomaiselle.

Muun kuin julkisen valvonnan alaisen koulutuksen myyjän on otettava yhteyttä työvoimaviranomaiseen ja tehtävä perusteltu esitys koulutuksen keskeyttämisestä. Päätöksen koulutuksen keskeyttämisestä tekee yhteistyövoimatoimisto. Työvoimaviranomaisen on viipymättä ilmoitettava myyjälle tekemästään keskeyttämispäätöksestä.

Opiskelijalle annettavaan koulutuksen keskeyttämispäätökseen on liitettävä valitusosoitus.

4 §

Ostajan oikeudet

Ostajalla on oikeus päästä seuraamaan opetusta, tehdä opiskelijakyselyjä koulutuksen laadun seuraamiseksi sekä saada koulutuksen arvioinnissa tarvittavaa tietoa ja materiaalia koulutuksen toteuttamisesta ja opiskelijoiden osallistumisesta koulutukseen.

Ostaja voi tarvittaessa vaatia myyjältä vakuuden sopimuksen täyttämisen varalle. Myyjän on jätettävä ostajan määräämään ajankohtaan mennessä ostajan vaatima vakuus.

5 §

Koulutuksen hinta

Ostaja maksaa myyjälle koulutuksen hinnan hankintasopimuksen mukaisesti myyjän esittämää laskua vastaan.

Laskusta on käytävä ilmi koulutuksen veroton hinta ja arvonlisäverovelvollisen myyjän laskusta lisäksi arvonlisäveron suuruus.

2 luku

Asiakirjat ja luottamuksellisuus

6 §

Asiakirjojen oikeellisuus

Kumpikin osapuoli vastaa toimittamiensa

asiakirjojen sekä näissä olevien tietojen oikeellisuudesta.

7 §

Tietojen antaminen hankinnasta

Myyjä ei saa antaa hankintaa koskevia tietoja kolmannelle osapuolelle ilman ostajan lupaa, ellei tietojen antaminen ole tarpeen sopimuksen mukaisten velvoitteiden täyttämiseksi.

3 luku

Sopimuksen purkaminen ja siirtäminen

8 §

Ylivoimainen este (force majeure)

Kummallakin sopijapuolella on oikeus purkaa sopimus, jos sen täyttäminen estyy tai viivästyy oleellisesti ylivoimaisen esteen vuoksi. Tällaiseksi esteeksi katsotaan sellainen sopijapuolista riippumaton sopimuksen solmimisen jälkeen sattunut epätavallinen ja asiaan vaikuttava tapahtuma, jota ei ole voitu ottaa huomioon sopimusta tehtäessä ja jonka vaikutusta ei voida poistaa ilman kohtuuttomia lisäkustannuksia tai ajanhukkaa. Tällaisena tapahtumana pidetään sotaa, sisäistä levottomuutta, ympäristötuhoa, viranomaisen pakko-ottoa tai takavarikkoa, yleisen liikenteen tai energiajakelun keskeytystä, työselkkausta tai niihin vaikutuksiltaan verrattavaa syytä. Jos sopijapuoli haluaa vedota ylivoimaiseen esteeseen, sen on viipymättä ilmoitettava siitä vastapuolelle. Sopijapuolet voivat sopia esteen vaikutuksista sopimuksen täytäntöönpanoon ja korvauksista.

9 §

Myyjän virhe

Ostajalla on oikeus purkaa sopimus, jos myyjä olennaisesti viivästyy sopimuksen mukaisesta koulutuksen alkamisajankohdasta eikä sillä ole ostajan suostumusta viivästykseseen. Ostaja voi purkaa sopimuksen myös, jos koulutus ei ole sopimuksen mukaista eikä korjausta tapahdu kohtuullisessa ajassa osta-

jan kirjallisen huomautuksen jälkeen. Jos myyjä asetetaan konkurssiin tai muutoin on ilmeistä, ettei se taloudellisista tai muista syistä pysty täyttämään sopimusta, ostaja voi purkaa sopimuksen.

10 §

Ostajan virhe

Myyjällä on oikeus purkaa sopimus, jos ostaja olennaisesti rikkoo sopimuksen mukaista maksu- tai muuta velvollisuuttaan.

11 §

Sopimuksen siirto

Myyjällä ei ole oikeutta ilman ostajan suostumusta siirtää hankintaa kolmannelle.

4 luku

Korvaukset sopimusrikkomuksesta

12 §

Viivästys

Jos sopimuksen toimeenpano viivästyy myyjästä johtuvasta syystä, ostajalla on oikeus, ellei toisin sovita, periä myyjältä viivästyssakkoa, joka on 0,5 % hankintahinnasta jokaiselta täydeltä viikolta, jonka sopimuksen täyttäminen viivästyy, kuitenkin enintään 4 viikolta. Ostajalla ei ole viivästykseen johdosta oikeutta muuhun korvaukseen, ellei viivästys ole niin oleellinen, että se oikeuttaa purkamaan sopimuksen tai ellei myyjä ole menettänyt tahallisesti. Ostajalla on oikeus vähentää viivästyssakko myyjälle maksettavista suorituksista.

Jos koulutuksen aloittaminen viivästyy ostajan syystä tai ostajan viivästys aiheuttaa sen, ettei koulutusta voida kokonaisuutena toteuttaa sovittuna aikana, ostaja on velvollinen korvaamaan koulutuksen viivästymisestä aiheutuvat todisteelliset kustannukset, ellei toisin sovita.

13 §

Sopimuksen purkaminen

Jos sopimus puretaan myyjästä aiheutuvasta

syystä, myyjä on velvollinen korvaamaan ostajalle kaikki todisteelliset ylimääräiset kustannukset, jotka ovat syntyneet tai syntyvät koulutuksen loppuunsaattamisesta tai vastaavan koulutuksen hankkimisesta.

Jos sopimus puretaan ostajasta aiheutuvasta syystä, ostaja on velvollinen korvaamaan myyjälle syntyneet tai syntyvät todisteelliset kustannukset.

14 §

Väliaikainen keskeytyminen

Jos koulutus keskeytetään väliaikaisesti syystä, josta jompikumpi sopijapuoli vastaa, keskeytyksen aiheuttaja on velvollinen korvaamaan toisen osapuolen kustannukset, ellei toisin sovita.

15 §

Etukäteen maksetun osamaksun palautus peruuntumistapauksessa

Jos koulutus peruuntuu kokonaan myyjästä johtuvasta syystä, sen on palautettava mahdollisesti etukäteen maksettu osamaksu ja maksettava sille korkolain (633/1982) 4 §:n 3 momentissa tarkoitetun korkokannan mukaisesti viivästyskorkoa laskettuna osamaksun maksupäivästä takaisinmaksupäivään.

5 luku

Erimielisyyksien ratkaiseminen

16 §

Sopimusasiakirjojen pätevyysjärjestys

Sopijapuolten välisissä erimielisyyksissä ratkaisuun on pyrittävä ensisijassa neuvottelemaan sopimusasiakirjoihin nojautuen.

Sopimusasiakirjat täydentävät toisiaan siten, että yhdessäkin asiakirjassa oleva hankintaan liittyvä ehto tai määräys on pätevä, vaikka se puuttuisi muista asiakirjoista.

Jos sopimusasiakirjat ovat keskenään ristiriitaisia, niiden keskinäinen pätevyysjärjes-

tys, ellei hankintasopimuksessa ole toisin sovittu, on seuraava: hankintasopimus ja sen muutokset, tämän asetuksen 1—6 luvuissa säädettyt yleiset hankintaehdot, suoran neuvottelumenettelyn neuvottelupöytäkirjat, tarjouspyyntö liitteineen ja ennen tarjousta ostajan antamat kirjalliset tarjouspyynnön täsmennykset sekä tarjous liitteineen. Huomaa: mastaan sopimusasiakirjojen ristiriitaisuudesta sopijapuolten on viipymättä ilmoitettava toisilleen.

Koulutuksen myyjä on velvollinen antamaan ostajalle kaikki ne tiedot, jotka ovat tarpeen sopimuksen valvontaa ja seuranta varten.

Sopimusasiakirjojen tulkintaan ja riitojen ratkaisuun sovelletaan sopimuksen tekohetkellä Suomessa voimassa ollutta lainsäädäntöä.

17 §

Hankintahinnan takaisinperintä

Jos myyjä rikkoo sopimusta, ostaja voi ryhtyä toimenpiteisiin perusteettomasti maksetun hankintahinnan takaisin perimiseksi valtiolle. Ennen takaisin perintään ryhtymistä ostajan on kuultava myyjää. Vastine tulee pyytää kirjallisesti ja asettaa vastineen antamiselle kohtuullinen määräaika. Ostajan on maksukehotuksella pyydettävä myyjää maksamaan perusteettomasti maksettu hankintahinta takaisin valtiolle. Jos myyjä ei vapaaehtoisesti maksa sille perusteettomasti maksettua hankintahintaa, ostaja voi saattaa asian hakemuksella toimivaltaisen hallinto-oikeuden ratkaistavaksi hallintolainkäyttölain (586/1996) 69 §:n mukaisena hallintoriita-asiana.

Myyjän on maksettava perusteettomasti maksetulle hankintahinnalle vuotuista korkoa korkolain 3 §:n 2 momentissa tarkoitetun korkokannan mukaan lisätynä kolmella prosenttiyksiköllä. Jollei palautettavaa määrää suoriteta viimeistään maksukehotuksessa määrättyinä maksupäivinä, viivästyneelle määrälle on maksettava korkolain 4 §:n 3 momentissa tarkoitetun korkokannan mukais-ta viivästyskorkoa takaisinmaksupäivästä.

6 luku

Muut ehdot

18 §

Ammattisalaisuuden suojaaminen

Työsopimuslain (55/2001) 3 luvun 4 §:ssä tarkoitettujen työnantajan liike- ja ammattisalaisuuksien suojaamista koskevista sopimuksista on mainittava hankintasopimuksessa, jos on tiedossa, että tällaisia sopimuksia opiskelijan kanssa tullaan edellyttämään.

19 §

Kilpailukiello

Jos hankittavalla koulutuksella pyritään suoraan sellaisten työsopimusten solmimiseen, joissa tiedetään edellyttävän työsopimuslain 3 luvun 5 §:ssä tarkoitetun kilpailukieltosopimuksen tekemistä, on tästä mainittava hankintasopimuksessa.

20 §

Hankintasopimuksen muutokset ja niistä ilmoittaminen

Osapuolten on oma-aloitteisesti ilmoitettava toiselle osapuolelle kaikesta, mikä olennaisesti vaikuttaa sopimuksen täyttämiseen.

Kaikki sopimuksen täyttämistä koskevat ilmoitukset tehdään kirjallisesti, ellei toisin ole sovittu.

Allekirjoitettu sopimus siihen kuuluvine liitteineen on molempia osapuolia sitova. Jos sopimukseen tehdään muutoksia, syrjäyttää muutos aiemmin sovittu. Muutokset sopimukseen vaativat molempien osapuolten suostumuksen ja ne on tehtävä kirjallisesti.

21 §

Hyvitysmaksut

Markkinaoikeuden määräämän hyvitysmaksun maksaa koulutuksen ostajana toimiva työvoimaviranomainen sille valtion tulo- ja menoarviossa osoitetulla toimintamäärärahalla.

7 luku

Opiskelijoiden valintamenettely

22 §

Hakemukset ja niiden käsittely

Työvoimapolitiittiseen aikuiskoulutukseen haetaan työministeriön vahvistaman kaavan mukaisella lomakkeella tai vastaavalla sähköisellä menettelyllä. Hakemus jätetään allekirjoitettuna tai sähköisesti varmennettuna työvoimatoimistoon. Hakemus on lähetettävä opiskelijavalinnan tekevälle koulutuksen vastuutyövoimatoimistolle.

Jos on kyse yrityksen sisäisestä koulutuksesta käytetään, työministeriön vahvistaman kaavan mukaista ryhmähakemuslomaketta tai vastaavat tiedot sisältävää muuta lomaketta tai sähköistä menettelyä.

Hakemuksen liitteeksi voidaan edellyttää opiskelijavalinnan ja koulutuksen suorittamisen kannalta tarpeelliset lisäselvitykset ja todistukset.

Kun vanki pyrkii koulutukseen rangaistuslaitoksen ulkopuolelle käydäkseen koulutuksessa vankilasta käsin, on hakemukseen liitettävä lisäksi rangaistuslaitoksen lausunto siitä, voiko hän osallistua tällaiseen koulutukseen.

Ulkomaan kansalaisiin, jotka hakevat koulutukseen, sovelletaan mitä laissa julkisesta työvoimapalvelusta säädetään Suomen kansalaisuutta vailla olevien työvoimapalveluista.

23 §

Opiskelijavalinnan yleiset edellytykset ja opiskelijoiden valinta

Työvoimapolitiittiseen aikuiskoulutukseen voidaan valita henkilö, joka täyttää julkisesta työvoimapalvelusta annetun lain 6 luvun 6 §:n vaatimukset, jolla on todettu koulutus-tarve, ja jolla on todettu olevan edellytykset koulutuksen suorittamiseen sekä tavoiteammatissa toimimiseen.

Opiskelijavalinnasta vastaavan työvoimatoimiston tulee tarkistaa, että hakija täyttää koulutuksen yleiset ja kullekin koulutukselle erikseen asetetut muut pääsyvaatimukset.

Opiskelijavalinnassa voidaan käyttää työhallinnon ulkopuolisia asiantuntijoita, haastatteluja sekä soveltuvia testimenetelmiä. Työhallinnon ulkopuolisille asiantuntijoille voidaan esittää vain sellaisia hakemusasiakirjoja, joiden esittämiseen hakijat ovat antaneet suostumuksensa. Koulutuksen yhteishankinnassa opiskelijoiden valinnassa otetaan huomioon myös työnantajan esittämät näkökohdat.

Opiskelijavalinta tulee suorittaa tasapuolisesti ja ilman syrjintää.

24 §

Valintapäätös

Valintapäätöksen tekee hankintasopimuksessa määritellyn koulutuksen yhteistyövoimatoimiston esimies tai työvoimatoimiston työjärjestyksessä määritelty virkamies.

Korkeakoulututkintoon tähtäävään koulutukseen opiskelijaksi ottamisesta päättää koulutuspalvelun tuottaja siten kuin julkisista työvoimapalveluista annetun lain 6 luvun 7 §:ssä säädetään. Lopullisen valintapäätöksen tekee työvoimaviranomainen ottaen huomioon korkeakoulun päätöksen opiskelijaksi ottamisesta ja noudattaen opiskelijavalinnalle asettamiaan työvoimapolitiittisia ehtoja.

Valintapäätöksestä tulee ilmetä koulutukseen hakeneet, valinnan perusteet ja menettelyt, sekä valituksi tulleet, varasijoille valitut sekä hylätyt hakijat ja heidän hylkäämisensä perustelut.

Ryhmähakemuksella koulutukseen hakeneiden osalta riittää valintapäätökseksi se, että valinnan tekevä työvoimaviranomainen allekirjoittamalla hakemuksen vahvistaa valinnan.

25 §

Valintapäätöksestä tiedottaminen

Valinnan tehnyt työvoimaviranomainen ilmoittaa päätöksen hakijalle, hakemuksen lähettäneelle työvoimatoimistolle ja tiedon koulutukseen hyväksytyistä ja varasijoille valituista myös koulutuspalvelujen tuottajalle.

Hylätylle hakijalle annettavan ilmoituksen tulee sisältää hakijoiden kokonaismäärän lisäksi perustelu valitsematta jäämiselle sekä lisätietojen antajan yhteystiedot.

Koulutuspalvelun tuottaja lähettää valituille kutsun ja muun koulutuksen aloittamiseen liittyvän tarpeellisen aineiston, ellei hankintasopimuksessa ole sovittu toisin.

Helsingissä 30 päivänä joulukuuta 2002

Ministeri *Maija Rask*

26 §

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2003.

Ennen asetuksen voimaantuloa voidaan ryhtyä sen täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

Ylijohtaja Harri Skog

N:o 1335

**Suomen Pankin ilmoitus
viitekorosta ja viivästyskorosta**

Annettu Helsingissä 30 päivänä joulukuuta 2002

Suomen Pankki ilmoittaa 20 päivänä elokuuta 1982 annetun korkolain (633/1982) 12 a §:n nojalla, sellaisena kuin se on 3 päivänä toukokuuta 2002 annetussa laissa (340/2002), että korkolain 12 §:ssä tarkoitettu, Euroopan keskuspankin viimeisimpään

perusrahoitusoperaatioon perustuva viitekoroko on 3 prosenttia ja 4 §:n 1 momentissa tarkoitettu viivästyskoroko 10 prosenttia vuodessa kuuden kuukauden ajan 1 päivästä tammikuuta 30 päivään kesäkuuta 2003.

Helsingissä 30 päivänä joulukuuta 2002

SUOMEN PANKKI

Matti Louekoski

Johtokunnan varapuheenjohtaja

Sinikka Salo

Johtokunnan jäsen

N:o 1329—1335, 3 arkkia